

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja skodyfikowana)

COM(2006) 543 wersja ostateczna — 2006/0170 (COD)

(2007/C 97/04)

Dnia 11 października 2006 r. Rada, działając na podstawie art. 175 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Ochrony Środowiska, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 25 stycznia 2007 r. Sprawozdawcą był Frederic Adrian OSBORN.

Na 433. sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z 15 lutego 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 188 do 2 — 8 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wprowadzenie

1.1 Celem wniosku Komisji jest ujednoczenie dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC) oraz szeregu późniejszych zmian wspomnianej dyrektywy.

1.2 Komitet zdecydowanie popiera regularną kodyfikację prawa UE we wszelkich dziedzinach. Podziela on pogląd Komisji i innych instytucji, że tego rodzaju kodyfikacja czyni prawodawstwo bardziej przejrzystym i przystępnym dla wszystkich, którzy z niego korzystają, a także bardziej zrozumiałym dla społeczeństwa.

2. Uwagi ogólne

2.1 W analizowanym przypadku kodyfikacja niesie ze sobą dodatkową korzyść, jako że łączy ona całość prawodawstwa europejskiego dotyczącego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli w jedną dyrektywę, jeszcze zanim zostaną przedstawione jakiegokolwiek nowe wnioski wynikające z trwającego obecnie przeglądu sytuacji w dziedzinie zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli. Ułatwi to zatem rozpatrywanie wszelkich nowych propozycji przez instytucje europejskie i inne zainteresowane strony.

2.2 W tym kontekście Komitet przywołuje swoją wcześniejszą opinię, w której wypowiadał się na temat postępów we wdrażaniu zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, przyjętą w grudniu 2003 r. (1) Wówczas Komitet wyraził swoje zaniepokojenie szeregiem problemów napotkanych już na etapie wdrażania dyrektywy. Wśród nich wymienić można opóźnienia i zamęt w procesie transpozycji, opóźnienia i brak przejrzystości w zakresie wymogów nakładanych na zakłady podlegające kontroli IPPC, trudności w zapewnieniu jednolitych standardów inspekcji funkcjonujących zakładów i egzekwowania warunków określonych w zezwoleniu, a także szereg innych obaw.

(1) Dz.U. C 80 z 30.3.2004, s. 29-34.

2.3 Od tamtej pory Komisja przygotowała plan działań mający dopomóc w dokonywaniu szybszych postępów w całej Unii, a Komitet z zadowoleniem stwierdza, że z podejmowanych przez Komisję aktualnych analiz dotyczących procesu wdrażania rzeczywiście wynika, iż w wielu państwach członkowskich nastąpiło pewne przyspieszenie w tym zakresie.

2.4 Niemniej jednak szereg aspektów dotyczących wdrażania nadal budzi obawy Komitetu. Szczególnie niepokoi go fakt, że szereg państw członkowskich prawdopodobnie będzie miało znaczne problemy z włączeniem wszystkich swoich zakładów w system kontroli IPPC do końca 2007 r. jak tego wymaga dyrektywa. (Większość krajów w Europie na pełne wdrożenie miało dziesięć lat, a nawet nowe państwa członkowskie miały około trzech lat na stworzenie przynajmniej podstawowych ram kontroli zakładów). Wciąż niepokoi go także brak przejrzystości, jeśli chodzi o powody, dla jakich niektóre właściwe organy udzielają zezwoleń na prowadzenie działalności, którym daleko do spełnienia wymogów w zakresie realnych wielkości emisji określonych w dokumentach BREF. Podstawowa koncepcja oceny zintegrowanej, która umożliwia osiągnięcie rozsądnego kompromisu pomiędzy emisjami oddziałującymi na różne komponenty środowiska naturalnego, nie zawsze jest stosowana w sposób efektywny. Powodem do niepokoju są także różne praktyki w zakresie częstotliwości i solidności inspekcji.

2.5 EKES z niecierpliwością oczekuje na sposobność wywiązania się ze swej roli i przedstawienia swoich uwag na dalszych etapach procedury przeglądu prawodawstwa IPPC. Tymczasem, w kontekście niezwykle zróżnicowanego stanu wdrożenia prawodawstwa, o czym świadczą ostatnie badania przeprowadzone przez Komisję, pragnie on zachęcić tę ostatnią i inne instytucje europejskie do rozważenia znaczących nowych rozwiązań mających na celu zapewnienie skuteczniejszego wdrożenia.

2.6 IPPC dysponuje potencjałem stałej poprawy standardów funkcjonowania przedsiębiorstw w całej Europie w sposób roztropny, uwzględniający lokalne warunki i okoliczności. Potrzeba jednak wiele czasu, by stało się ono znaczącą siłą napędową zmian i poprawy w zakresie wpływu działań prowadzonych przez przedsiębiorstwa na środowisko. Jeżeli ma ono utrzymać zaufanie zarówno przedsiębiorstw, jak i reszty społeczeństwa obywatelskiego, IPPC wymaga przejrzystego wdrożenia i konsekwentnego egzekwowania w całej Europie. W przeciwnym wypadku nie zapewni ono dynamicznych ram niezbędnych do stałej poprawy wydajności w miarę pojawiania

się nowych sposobności oferowanych przez cykl inwestycyjny, zaszkodzi uczciwej konkurencji oraz doprowadzi do narastającego braku zaufania do całego systemu jako sposobu na poprawę w zakresie oddziaływań na środowisko i uzyskanie lepszej jakości środowiska w całej Europie.

2.7 Kodyfikacja istniejącego prawodawstwa w projektowanej dyrektywie sama w sobie jest krokiem pozytywnym. Należy ją jednak postrzegać wyłącznie jako wstęp do przyszłych rozwiązań, jakie prawdopodobnie będą potrzebne w celu poprawy stanu wdrażania w następstwie trwającego przeglądu.

Bruksela, 15 lutego 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (wersja skodyfikowana)

COM(2006) 749 wersja ostateczna — 2006/0250 (CNS)

(2007/C 97/05)

W dniu 22 grudnia 2006 r. Rada, zgodnie z art. 37 i 94 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, uchwaliła swą opinię dnia 25 stycznia 2007 r. Sprawozdawcą był Gilbert BROS.

Na 433. sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z dnia 15 lutego 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął następującą opinię stosunkiem głosów 184 do 1, 16 osób wstrzymało się od głosu:

1. Wstęp

1.1 Celem niniejszego wniosku jest skodyfikowanie dyrektywy Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła. Nowa dyrektywa zastąpi włączone do niej akty; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść kodyfikowanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania kodyfikacji.

2. Uwagi ogólne

2.1 Komitet uważa za bardzo przydatne zintegrowanie wszystkich tekstów prawnych w jedną dyrektywę. W kontekście

Europy obywateli, Komitet, podobnie jak Komisja, przywiązuje ogromną wagę do upraszczania i precyzowania prawa wspólnotowego, tak aby uczynić je bardziej przejrzystym i dostępniejszym dla obywateli, dając im tym samym nowe możliwości i szansę wykorzystania szczególnych uprawnień, jakie prawo to im przyznaje.

2.2 Upewniono się, iż taka kompilacja przepisów nie zawiera żadnych zmian treści, służąc jedynie prezentacji prawa wspólnotowego w sposób jasny i przejrzysty. Komitet wyraża swoje pełne poparcie dla tego celu i w świetle tychże zapewnień z zadowoleniem przyjmuje przedłożony wniosek.

Bruksela, 15 lutego 2007 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS
